Petek, 10.10.2008 Zafferana in Etna

V Zafferani smo "posodili" Adrijano sestrični. In začeli s pohodom proti plazu lave, ki je v izbruhu Etne leta 1992 že ogrozil kraj.

Pohod smo začeli iz glavnega trga Zafferane .

Z nami je hodil tudi Armando Rigolli, predsednik Fiasp-a Piacenza (skrajno levo v beli majici).

Hitra hoja je bil ta naš pohod. Ta dan je imel premalo ur, da bi sicer vse zadane naloge izpolnili.

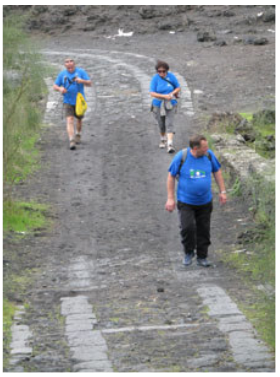

Prispeli smo do vznožja plazu, od koder na plaz vodi z lavo tlakovana pot.

Na plazu

Na plazu

To je Etna. Najprej smo se z avtobusom pripeljali do višine 2000m do že 80 let mrtvih kraterjev Silvestri. Nato smo se sprehodili še po lavi zadnjih izbruhov (2001 in 2002), ki sta "Rifuggio La Cantoniera" prekrila. Novega so postavili na zadnji lavi in tako je sedaj še višje ležeče zavetišče.

Okrog enega kraterja, z obsegom 400m, smo se sprehodili.

Pikapolonic je bilo ogromno. Nino nam je povedal, da jih je še malo. Včasih jih je toliko, da se zaletavajo v obraz. Na Etno se hodijo namreč gret. Koliko jih konča pod nogami!

Tu so pozimi smučišča.

Seveda smo morali v "La Cantoniera" nakupiti nekaj spominkov.

Brez gasilske slike pa ne gre.

Vrnili smo se v Zafferano na kosilo. Postregli so nas prikupni lastniki restavracije.

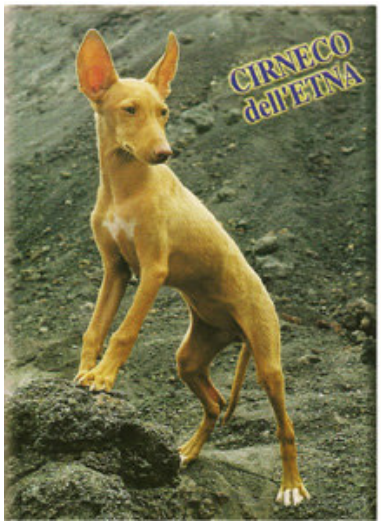

Pasma psa, ki je tipična za Etno:
Cirneco dell´Etna. Smatrajo jo za najstarejšo od vseh štirinajstih italijanskih pasemskih vrst.